

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/3/2019
Identifikačné číslo spisu:	3014000006
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3014000006.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného A. G., v konaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého rozsudkom Krajského súdu Korneuburg, sp. zn. 606 Hv 9/13f, zo 16. septembra 2013, ktorý bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/5/2014, z 26. júna 2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Urto/6/2014, z 22. augusta 2014, na neverejnom zasadnutí 17. apríla 2019 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného A. G., proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. februára 2019, sp. zn. 2Ntc/5/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. G. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2Ntc/5/2014, z 19. februára 2019 rozhodol tak, že podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej aj zák. č. 549/2011 Z. z.), § 416 Trestného poriadku, § 417 ods. 1 Trestného poriadku, § 68 ods. 2 Trestného zákona, sa odsúdený A. G., nar. XX. Z. XXXX v K., v skúšobnej dobe uloženej uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/5/2014, zo 4. októbra 2016, pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov uloženého mu rozsudkom Krajského súdu Korneuburg, sp. zn. 606 Hv 9/13f, zo 16. septembra 2013, ktorý bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/5/2014, z 26. júna 2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Urto/6/2014, z 22. augusta 2014, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, 4 (štyri) mesiace a 18 (osemnásť) dní vykoná podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia (č. l. 244 spisu).

Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil v podstate na tom základe, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia dopustil troch priestupkov a jedného úmyselného trestného činu, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, čo nepochybne svedčí o sklonoch odsúdeného k

nerespektovaniu zákona a odsúdený nevyužil preto šancu v podobe podmieneného prepustenia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený A. G. písomným podaním z 21. februára 2019 sťažnosť podaním označeným ako „odvolanie“ (posudzujúc podanie podľa jeho obsahu v zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené), ktorý navrhol zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu.

V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený uviedol, že je riadne zamestnaný, čo preukázal dohodou, neskôr pracovnou zmluvou ako aj výplatnými páskami. Odsúdený dodržiaval riadne podmienky probačného dohľadu, dostavoval sa vždy riadne v určených termínoch a viedol riadny život. Žije s matkou v jednej domácnosti, ktorej sa odsúdený snaží pomáhať, lebo je vážne chorá a je po dvoch srdcových infarktoch. Spáchanie trestného činu úprimne ľutuje. Odsúdený mal vzťah s družkou cca 16 rokov, ktorý trval do doby podmieneného prepustenia a život sa tak odsúdenému skomplikoval, lebo plánoval spoločný život s družkou a založenie si rodiny. Musel sa vrátiť do rodičovského bytu, prísť po 16 rokoch do rodného mesta a bez opory. Ťažké chvíle riešil tým, že niekedy siahol po omamných látkach, a bol si vedomý, že porušuje zákon v skúšobnej dobe. Môže sa to stať každému. Má novú známosť, ktorá odsúdeného podporuje a dáva odsúdenému nádej na spoločný život a založenie si rodiny. V prípade nariadenia výkonu trestu má odsúdený obavu o stratu zamestnania a stratu novej známosti. Hlavným dôvodom je však matka odsúdeného, ktorá je vážne chorá (č. l. 247 spisu).

Sťažnosť odsúdeného A. G. bola zaslaná na vyjadrenie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne, ktorá sa k podanej sťažnosti odsúdeného do času rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevyjadřila.

Sťažnosť odsúdeného bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená Krajským súdom v Trenčíne dňa 19. marca 2019.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou odsúdeným A. G. podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a sťažnosť odsúdeného A. G. vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nedôvodnú.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. prvá veta pred bodkočiarkou na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt, alebo vykonáva trest odňatia slobody.

Podľa § 12 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. súd príslušný podľa odseku 1 rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podmienené prepustenie je trestnoprávnym inštitútom, ktorý sa realizuje na základe návrhu oprávnenej osoby (§ 415 ods. 1 Trestného poriadku) pri splnení formálnych podmienok (zákonom ustanovená doba povinnosti vykonať určitú časť trestu odňatia slobody) a materiálnych podmienok (správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody a pozitívna prognóza vedenia riadneho života v budúcnosti) ustanovených Trestným zákonom. Uvedené podmienky odsúdený aj splnil a uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/5/2014, zo 4. októbra 2016, právoplatným toho istého dňa, postupom podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona bol odsúdený podmienne prepustený na slobodu z výkonu trestu odňatia uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/5/2014, z 26. júna 2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Urto/6/2014, z 22. augusta 2014, ktorým bolo rozhodnuté o uznaní rozsudku Krajského súdu Korneuburg, sp. zn. 606 Hv 9/13f, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť)

rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia a podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona bola odsúdenému určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky a súčasne nariadený probačný dohľad vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona súd uložil odsúdenému povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie a tiež povinnosť dostavovať sa jedenkrát za dva mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi za účelom preukazovania zdrojov príjmov.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona ak podmiennečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Podľa § 68 ods. 4 Trestného zákona rovnako sa má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k podmiennečnému prepusteniu, ak súd bez viny odsúdeného do roka od uplynutia skúšobnej doby nerozhodol, že odsúdený zvyšok trestu vykoná. Súd môže tak rozhodnúť do dvoch rokov, ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Podmiennečným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že nepodmiennečný výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj „pobytom“ odsúdeného na slobode, s uložením skúšobnej doby. Pokiaľ má podmiennečne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a jeho jednotlivé právne normy tak ako to konštatoval aj krajský súd. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha trestný čin, svedčí to o tom, že podmiennečné prepustenie nesplnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonával aj zvyšok trestu odňatia slobody. Pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a nariadení nepodmiennečného trestu odňatia slobody, stačí porušenie ktorejkoľvek z uložených podmienok, ku ktorej v priebehu skúšobnej doby preukázateľne dôjde. Porušenie pritom musí byť podstatné, nepostačia napr. len drobné morálne poklesky v správaní sa odsúdeného v rámci povinnosti viesť riadny život, či menej významné porušenie niektorej povinnosti, pokiaľ k nemu nedochádza opakovane (sústavne). Či ide o podstatné porušenie, treba vždy posudzovať v kontexte konkrétneho prípadu. Za daného stavu je nutné konštatovať, že Krajský súd v Trenčíne rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom keď vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil a zvyšok trestu o výmere 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace a 18 (osemnásť) dní vykoná. U odsúdeného absentuje splnenie základnej podmienky pre rozhodnutie o osvedčení a tou je ako bolo uvedené vedenie riadneho života. Odsúdený opakovane porušil zákon, keď bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/50/2018, z 22. augusta 2018, právoplatným dňa 22. augusta 2018, uznaný za vinného zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, a to za skutok spáchaný v mesiaci apríl 2018, t. j. v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, ktorá plynula odo dňa 5. októbra 2016 do 5. októbra 2018, čo vylučuje splnenie podmienky, že odsúdený viedol v tomto rozhodnom čase riadny život. Z tohto pohľadu pokladá súd za podstatné, že trestný čin, ktorého sa odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby dopustil, bol závažného charakteru a bol spôsobilý viesť k jednoznačnému záveru, že odsúdený nevedel počas skúšobnej doby riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na zmenu napadnutého uznesenia krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.